

Двурэшніцтва — метад класавага ворага

У маніфэсце камуністычнай партыі Маркс і Энгельс пісалі, што «камуністы лічалі лішнім утойваць свае погляды і намеры». Найглыбейшы палітычны сэнс гэтых выдатных радкоў відавочны. Так, камуністы лічалі лішнім утойваць свае намеры, па-першае, таму, што іх вучэнне аснована на правільным разуменні законаў грамадскага развіцця — «вучэнне Маркса ўсемагутна» — пісаў Ленін, — бо яно вернае»; па-другое, вучэнне камуністаў адпавядае інтарэсам найшырэйшых мас працоўных, якія складаюць пераважную большасць насельніцтва зямной кулі.

Іншая справа — буржуазныя партыі. Яны вымушаны ўтойваць свае намеры, утойваць свае мэты перад шырокімі народнымі масамі. Без ашукацтва, без подкулу, крывадушша, ханжаства, правакацыі, дэмагогіі буржуазія ніколі не магла б называць. Свой яркі выраз гэта агідная буржуазная палітыка атрымала ў агіднейшых дэмагагічных прыёмах фашыстаў, якія выступаюць зараз у якасці заклікаў аб'яднаць азіраючай банды трацкісцка-зіноўеўскіх тэарыстаў.

Імяненне разлажыць рабочы рух шляхам ашукацтва, крывадушша, ханжаства патрабуе адпаведных кадраў людзей, якія маюць пэўныя навыкі работы ў масах. Імянна такую ролю маскаванай двурэшніцкай агентуры буржуазіі ў рабочым руху выконвалі ў Расіі меншавікі, бундаўцы, эсэры, анархісты, а таксама ўсякага роду песьбіты апартуістычных хістанняў, якія пралезлі ў большэвіцкую партыю.

У час чысткі партыі ў 1921 г. Ленін пісаў: «...меншавікі, як ілмы, даказалі за перыяд 1918—1921 гг. дзве сваіх уласцівасці: першая — іскусна прытасоўванна, «прымазванца» да нануючай сярод рабочых ілмы; другая — яшчэ іскуснай служыць верай і праўдай белавардзейшчыне, служыць ёй на справе, адракаючыся ад яе на словах. Абедзве гэтыя ўласцівасці выцякаюць з усёй гісторыі меншавізма... Гэту асаблівасць меншавікоў трэба ведаць і трэба яе ўлічыць. А ўлічыць яе — гэта значыць ачысціць партыю прыкладна да 99 сотых усяго ліку меншавікоў, далучыўшыхся да РКП пасля 1918 г., у якіх та...

«фасад», але застаўныхся ў душы меншавікамі.»*)

Гэтыя выдатныя словы Леніна паказваюць нам, што двурэшніцтва, якое за апошнія гады стала асноўным метадам контррэвалюцыйных трацкістаў-зіноўеўцаў у іх барацьбе супроць партыі і савецкай улады, ўнаследвана імі было ад такіх партый, як меншавікі, эсэры, бундаўцы і т. д. Яно (гэта двурэшніцтва) падрыхтоўвалася ўсёй іх напярэдняй дзейнасцю.

Калі палітычная перамога нашай партыі і правільнасць яе лініі сталі зусім відавочны, а безнадзейнасць пазіцыі ўсіх і ўсякіх антыпартыйных груп — запатрабавала не сумняенна, трацкісты і зіноўеўцы, да пачэнта абанкротіўшыся, страціўшы ўсікую глебу пад нагамі, але не пакідаючы сваіх валей на рэстаўрацыю капіталізму ў СССР, канчаткова сваяцкі ў блізкай будучыню рэвалюцыйны вяртання да двурэшніцтва, контррэвалюцыйны тэарысты і зіноўеўцы, якія імкнуліся ў гэтых умовах не ведаць, кім і як ім прыйдзецца г. д. паказаць, іхны адрыв ад звыклых ім шляхаў і асаблівасцяў гэтай-небудзь мэты, непажадана аднавіць тым ім шлях на іхны пераходны перыяд — выхад з іх, якія паклалі ў аснову сваіх вельмі значынай дзейнасці трацкісцка-зіноўеўскія мярзаўшы.

Контррэвалюцыйны трацкісцка-зіноўеўскі тэарыстычны цэнтр фізічна знішчан, але гэта не азначае, вядома, што ўскрыты ўсе контррэвалюцыйныя трацкісцка-зіноўеўскія гнезды; гэта не азначае, што праследжаны ўжо ўсе сувязі, якія ішлі ад контррэвалюцыйнага трацкісцка-зіноўеўскага тэарыстычнага цэнтру к перыферыі. Арганізатар і патхніцель тэарыстычнага цэнтру Троцкі прадаўжае сваю агітывістую белабандыцкую дзейнасць агента Гестапа. Няма ніякіх падстаў для самаўладнага саапрацоўвання. Большэвіцкую пільнасць патрэбна ўсямерна ўзмацніць, асабліва маючы на ўвазе, што пасля прапэсу над контррэвалюцыйным трацкісцка-зіноўеўскім цэнтрам вораг будзе імкнуцца да яшчэ больш стараннай маскіроўкі, да яшчэ больш стараннай канспірацыі.

Тым больш патрэбна асобная піль-

волюцыйная дзейнасць якіх у нас у Беларусі таке сама насіла паскрозь двурэшніцкі правакатарскі характар.

Следствам па справе контррэвалюцыйнага трацкісцка-зіноўеўскага тэарыстычнага цэнтру было ўстаноўлена, што імянна праз тэрыторыю Беларусі, выкарыстоўваючы прытулак у большэвіцкай дільнасці ў некаторых камуністаў і нават асобных партыйных арганізацый, вораг ажыццяўляў свае сувязі з заграшніцай. Вядома, што адзін з амісараў Троцкага Ольберг, расстраляны па справе контррэвалюцыйнага трацкісцка-зіноўеўскага цэнтру, падзегаўся ў Менску і меў тут, у якасці свайго саўдзельніка, аднаго з кіруючых работнікаў газеты «Звязда» — Роженблюма.

Праверка і абмен партыйных дакументаў паказалі наяўнасць вядомай засмечанасці радоў КП(б)Б вельмі важнымі людзьмі. У час праведзенай выкрыты трацкісцкія, эсэраўскія і напьяналістычныя элементы, якія на працягу радоў год, старанням маючыся, вялі контррэвалюцыйную работу. Невынаходна, што ў мінусі ў Беларусі, дзе не было буйнай прамаісловасці, колькі-небудзь імятлівага індустрыяльнага пралетарыята і дзе ўзлезна вага дробнай буржуазіі была параўнальна вельмі вялікая, маглі дзейнічаць і карыстацца вялікім уплывам такія дробнабуржуазныя партыі, як бунд, эсэры, меншавікі, буржуазныя напьяналісты, якія змаглі прасунуць з двурэшніцкай мэтай многіх сваіх людзей у рады КП(б)Б. Выхадцы з гэтых партый і склалі потым асноўныя кадры трацкістаў і зіноўеўцаў, якія змагаліся супроць сацыялізма. К канцу грамадзянскай вайны, калі вораг аказаўся разбітым у адкрытым баі, вельмі многія з тых, хто складалаў кіруючае ядро дробнабуржуазных контррэвалюцыйных партый (меншавікі, эсэры, бундаўцы, буржуазныя напьяналісты) падзяваюць маску, імкнучыся правікнуць у рады ВКП(б) і ў савецкі апарат, каб такім чынам захавань свае кадры і весці разлагаючую контррэвалюцыйную работу знутры. Імянна ў гэтых мэтах працягла ў КП(б)Б група эсэраў на чале з Ігнатюскім, якая імянавала сябе «Беларускай камуністычнай аргани-

З поўным тэкстам дакумента можна
азнаёміцца ў бібліятэцы